

Dushi de Dwergschnauzer (4)

Zucht... het vrouwtje heeft weer iets verzonnen, hoor. Of nou... verzonnen? Dat nog niet eens. Ze heeft het idee gewoon gepikt! Van het vrouwtje van Sam. Je weet wel... die hunk van Texel. Nouweee, u wordt bedankt, vrouwtje van Sam. Dank zij u moet ik nu ook in een babybadje. Ja, jullie lezen het goed. Een BABY badje. Het is toch gewoon echt niet te geloven! Inmiddels ben ik al een hele grote chick van 2 jaar. Ik doe er alles aan om stoer te zijn en dan word ik vervolgens gewoon in een babybadje gepropt. Het vrouwtje had op facebook een foto gezien van Sam in zo'n badje. En dat vond zij toen ook wel een goed idee. "Want dat is een stuk beter voor mijn rug", zei ze. Ja doeiiiiii, maar niet voor mijn imago. Ow, maare als ik erover nadenk. Het is ook niet zo goed voor Sam zijn imago. WHAHAHAHA dan staan we in ieder geval samen voor l*!... uhhhhh... voor gek. (Ik moet altijd netjes blijven van het vrouwtje, maar dat vind ik soms zo moeilijk). Ik heb echt alles geprobeerd om onder dat stomme badje uit te komen. Maar niks hielp. Echt helemaal niks!

Het vrouwtje van Tommie (jullie weten wel...die knapperd die voor mij zijn verhaaltjes mocht vertellen), die is zoouououo lief. Zij heeft mij eens verteld dat ik mijn "witte randjes" moet laten zien als ik iets voor elkaar wil krijgen. Tommie deed dat ook altijd en daar heeft zijn vrouwtje het nog steeds over. Dus toen ik eindelijk klaar was en uit dat super stomme babybadje mocht, heb ik mijn allerliefste en meest ontroerende randjes laten zien.

Ik heb het er niet bij laten zitten. We zijn het weekend na het badderen naar Texel geweest en daar heb ik lekker expres heel hard door het zand gerend en heuuuuuuul veel gegraven. Net zolang totdat ik weer vies was. Nou hoefde ik daar niet zo heel veel moeite voor te doen, want er stond me toch een storm. Het zand waaide zo mijn vacht in. Ik had ineens recht opstaande oren en mijn snor zat ergens in mijn nek. Het was zo erg, dat we op zondag binnen moesten blijven. Alleen als ik even moest plassen gingen we even naar buiten. Maar dan

kwamen het vrouwtje en ik bijna niet vooruit. Het vrouwtje zei nog dat ik blij moest zijn met mijn lekkere buikje, omdat ik nu niet weg waaide. Geen idee wat ze daarmee bedoelde. Ik keek alleen maar naar haar buik en vroeg me af of dat dan ook voor haar gold?

Afgelopen week gingen het vrouwtje en ik gezellig wandelen. Ik liep over een heel smal bruggetje. Maar toen ik ons buurhondje zag, was ik dat smalle bruggetje even vergeten. Ik wilde achteruit lopen en omdraaien, maar toen lag ik ineens in de sloot! Het buurmeisje heeft me eruit gehaald en het vrouwtje stond me gewoon uit te lachen toen ik, een beetje verbouwereerd, stond te kijken. En dat niet alleen, hè. Toen zei ze ook nog dat ik stonk! Gewoon waar iedereen bij was. Ik vond het zelf trouwens wel mee vallen. Toen we thuis waren, voelde ik de bui alweer hangen. Het vrouwtje tilde me op, nam me mee naar boven en ja hoor..... 3 x raden waar ik in moest. In dat verschrikkelijke babybadje!! Mijn witte randjes hadden dus helemaal niks geholpen. Misschien had Tommie wel mooiere witte randjes dan ik. Omdat het bij hem vaak wel lukte. Zucht... ik denk dat ik nog maar even hard ga oefenen voor de juiste "look".

Tot de volgende keer en een dikke lekker...

Liefs, Dushi